

РЕШЕНИЕ

№ 37006

гр. София, 10.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 31.10.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

ЧЛЕНОВЕ: Евгени Стоянов

Жана Петрова

при участието на секретаря Антонина Бикова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **8649** по описа за **2025** година докладвано от съдия Диана Стамболова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Председателя на Управителния съвет на Агенция „Пътна инфраструктура“ (УС на АПИ) чрез юрисконсулт Д. Д. срещу Решение № 2144/12.06.2025г. по НАХД № 3711/2025г. на СРС, 95 състав, с което е отменен Електронен фиш за налагане на имуществена санкция за нарушение, установено от електронна система за събиране на пътни такси по чл.10 ал.1 от Закона за пътищата № [ЕГН]/29.01.2021г., издаден от Агенция „Пътна инфраструктура“ към МРРБ, с който на „Керагон“ ЕООД, на основание чл.187а ал. 2, т.1 вр. с ал.3, вр. с чл.179 ал.3 ЗДвП, е наложена имуществена санкция в размер на 300 лв. за извършено нарушение на чл.102 ал.2 ЗДвП. С доводи за материална незаконосъобразност и необоснованост на решението, моли съда да постанови решение, с което да го отмени и вместо него да постанови друго, с което да потвърди наказателното постановление.

В съдебно заседание касаторът, чрез процесуалния си представител поддържа подадената жалба. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение.

Ответникът – „Керагон“ ЕООД – [населено място], представлявано от управителя Р. Н. А., редовно призован, се представлява от управителя Р. Н. А., който оспорва жалбата като неоснователна.

Представителят на СГП дава заключение за основателност на жалбата.

Съдът, след преценка на представените по делото доказателства, доводите и възраженията на

страните в производството, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК във вр. с чл. 63, ал. 1 ЗАНН, от процесуално легитимирано лице и срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол, поради което е процесуално допустима.

За да постанови обжалваното решение, СРС е установил релевантните за случая факти въз основа на събраните по реда на НПК доказателства и доказателствени средства, при което е приел за установена следната фактическа обстановка:

На 29.01.2021г. в 12:01 ч. лек автомобил „Х. ЦР В“ с ДК [рег.номер на МПС] , с технически допустима максимална маса 2140, се е движел в Столична община по път А-3 км 8+226, с посока нарастващ километър, включен в обхвата на платената пътна мрежа. За посоченото пътно превозно средство не е заплатена дължимата пътна такса по чл. 10, ал. 1, т. 1 ЗП /винетна такса/. Нарушението е установено с техническо устройство № 20421, представляващо елемент от електронната система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата, намиращо се на път А-3, км 8+226.

Издаден е електронен фиш № [ЕГН] за нарушение на разпоредбата на чл. 102, ал. 2 ЗДвП, съобразно утвърден образец на електронен фиш, по силата на който на основание чл. 187а, ал. 2, т. 1 вр. ал. 3 вр. чл. 179, ал. 3 ЗДвП на дружеството-собственик на автомобила е наложена имуществена санкция в размер на 300 лева. Електронният фиш е връчен на законния представител на дружеството на 17.01.2025г.

За да постанови оспореното решение районният съд е приел, че при издаването на електронния фиш не са допуснати съществени нарушения. Прието е също така за безспорно установено, че касаторът е осъществил състава на визираното административно нарушение, но е изтекла относителната погасителна давност, тъй като процесното нарушение е извършено на 29.01.2021г., а ЕФ е връчен на управителя на дружеството на 17.01.2025г., или повече от три години след датата на нарушението. СРС е прел, че липсват твърдения и не са ангажирани доказателства от наказващия орган, че преди този момент са предприемани каквито и да било действия спрямо санкционираното лице, които да доведат до прекъсване на давностния срок, поради което към момента на връчване на ЕФ давността е била изтекла /на 28.01.2024г./. С оглед проявеното от страна на наказващия орган бездействие по връчване на електронния фиш до 17.01.2025г., първостепенният съд е направил извод за приложимост на института на относителната давност, без да е необходимо да е изтекъл и абсолютният давностен срок.

Решението е валидно, допустимо и правилно.

С обжалвания електронен фиш на дружеството е вменено нарушение на чл. 102, ал. 2 от ЗДвП. Съгласно цитираната разпоредба собственикът на пътно превозно средство (ППС) е длъжен да не допуска движение на ППС по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, ако за пътното превозно средство не са изпълнени задълженията във връзка с установяване на размера и заплащане на съответната такса по чл. 10, ал. 1 от ЗП според категорията на ППС. Използването на пътен участък, за който е дължима винетна такса, а такава в случая не е заплатена, представлява административно нарушение на чл. 102, ал. 2 от ЗДвП.

Съгласно задължителните указания, дадени в Тълкувателно постановление № 1/27.02.2015г. на ОСНК на ВКС и ОСС на Втора колегия на ВАС, давността за погасяване на административнонаказателно преследване по чл. 80, ал. 1, т. 5 НК вр. чл. 11 ЗАНН е тригодишна и започва да тече от довършване на нарушението до реализиране на административнонаказателната отговорност с влязъл в сила акт, като се прекъсва съобразно чл. 81, ал. 2 НК вр. чл. 11 ЗАНН с всяко действие на надлежните органи, предприето към преследваното лице, след което започва да тече нова давност.

Процесното нарушение е извършено на 29.01.2021г., а ЕФ е връчен на управителя на дружеството на 17.01.2025г., или повече от три години след датата на нарушението. По делото не са ангажирани доказателства от наказващия орган, че преди този момент са предприемани каквито и да било действия спрямо санкционираното лице, които да доведат до прекъсване на давностния срок. Следователно към момента на връчване на ЕФ давността е била изтекла /на 28.01.2024г./

Независимо от спирането или прекъсването на давността, административнонаказателната отговорност се погасява с изтичане на абсолютната погасителна давност, която съгласно чл. 81, ал. 4 вр. ал. 1, т. 5 НК в случай на наложено административно наказание глоба е четири години и шест месеца. На 28.07.2025г. е изтекла и абсолютната давност

По изложените съображения съдът намира, че при постановяване на обжалваното решение не са допуснати съществени нарушения на процесуални правила или на материалния закон, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 и чл. 222, ал. 1 от АПК, Административен съд София-град, XV касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 2144 /12.06.2025 г. по НАХД № 3711/2025г. на СРС, 95 състав, с което е отменен Електронен фиш № [ЕГН]/29.01.2021г., издаден от Агенция "Пътна инфраструктура".

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.